

[Valdemar Sørensen.]

indfører det i Saneringsordningen. Jeg vil have det sagt her, fordi jeg tror, at ved de Udgifter, enhver kan se det offentlige, baade Stat og Kommune, faar ved et saa stort økonomisk Foretagende som dette, er det urimeligt, at man, naar man sælger Grundene til privat Bebyggelse og paa de Vilkaar, man sælger dem her, hvor det praktisk talt er det offentlige, der finansierer den tunge Ende af dette Byggeri, giver Afkald paa den Værdistigning, der kan finde Sted paa disse Grunde i de Aar, der kommer.

Med Hensyn til selve Planen for det, der skal bygges, havde jeg gerne set, at den havde foreligget som noget andet end en virkelig tæt Bebyggelse af indre Stadsdele. Det er rigtigt, at Gadebredderne er nogenlunde, men jeg vil dog bede om, at man i denne Forbindelse tænker paa, at Højden af Husene efter Københavns nye Byggelov er en anden end før. Desværre gav den almindelige Stemning for at bygge højere op i Luften paa dyrere Grunde sig Udslag, da København for et Par Aar siden fik sin nye Byggelov. Nu har man et af Resultaterne ved denne Sanering. De Huse, der skal bygges op i 6, 7, 8, 9 Etager, kræver efter min Anskuelse større Gadebredde end den, man har udlagt. Jeg vilde derfor have været meget glad, hvis man havde taget imod Udvalgets Betragtninger om at udlægge det hele mere aabent, skaffet flere aabne Pladser, hvad jeg synes havde været ganske naturligt ved en Bebyggelse som denne. Det har man ikke kunnet gøre.

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen siger, at selve Bebyggelsen er et kommunalt Anliggende, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at jeg er gaaet bort fra Udvalgsarbejdet med det Indtryk, at man ved Forhandlingerne med Københavns Magistrat var naaet saa vidt, at man fik Løfte om, at Planen blev indrettet saaledes, at Spørgsmaalet om Skt. Annæ Plads' Forlængelse gennem Kvarteret ikke blev foregrebet ved den Bebyggelse, der skal finde Sted. Vi gik i Udvalget bort fra Kravet om en Gennembrydning af Bredgade og Store Kongensgade, men man lovede os positivt at tage Hensyn til det, idet man vilde sørge for, at Pladsen mellem Borgergade og Adelgade blev udlagt i samme Gadelinie og i samme Bredde som Skt. Annæ Plads, saaledes at man engang kunde gennemføre Tanken.

Da det øjensynligt er den eneste Mulighed for at lægge Fingeren paa dette Punkt

med Udsigt til, at det vil blive husket, tillader jeg mig at gøre det her. Jeg lægger megen Vægt paa dette Spørgsmaal. Jeg beklager i høj Grad, at Københavns Magistrat sætter sig stærkt imod den aabne Plads bag ved Marmorkirken, som findes afsat paa en af Planerne. Vi har selvfølgelig ikke kunnet blande os i Københavns Beslutninger paa afgørende Maade, men vi er glade ved de Løfter, Kommunen har givet.

Med Hensyn til det andet Punkt, jeg nævnte, at den Bebyggelse, der kommer, ikke skal være alt for meget i Strid med sanitære, skønhedsmæssige og artistiske Hensyn, som det ærede Medlem Hr. Krag siger, maa jeg udtale, at efter min Mening er den afgjort i Strid med, hvad man kunde ønske nu til Dags, fordi den er sammenpakket. Det bliver Københavns Kommunes Ansvar i Fremtiden; vi har her gjort, hvad vi kunde, vi har sagt til, men vi er ikke ansvarlige for, hvorledes Planen bliver udført, det bliver Københavns Kommunes Ansvar, ligesom det bliver Københavns Kommunes Ansvar, at Byggeriet udføres i det Tempo, Beskæftigelseshensynene kræver, med de Hensyn over for Grundejere og Lejere i Kvarteret, som Udvalget har tilladt sig at gøre opmærksom paa og fremsat Ønske om.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Gennemførelse i dette høje Ting.

Oluf Pedersen: Selve Saneringen af det usunde Kvarter i Borgergade og Adelgade mener jeg er rigtigt, men jeg synes, der skulde have været faret noget mere med Lempe, saaledes at man ikke straks gik til at nedrive Bygninger til en Værdi af ca. 16 Mill. Kr., Bygninger, hvoraf man kan regne med, at ca. en Trediedel er saa gode, at de skal betales til Ejendomsskyld, det vil sige, at de vil give det offentlige et Tab paa en halv Snes Millioner Kroner. Det er dyrt, og jeg saa nødig, at det, som der har været taget til Orde for her i Dag, skulde blive endnu dyrere ved yderligere Erstatning til Grundejerne. Man kan ikke se bort fra, at det jo i alle Tilfælde maa tage megen Tid, inden Nedrivningen kan paa-begyndes; det ligger saadan i Øjeblikket, at der ikke findes den fornødne Tilladelse til at nedrive nogle af de Bygninger i Kvarteret, som ikke direkte er kasseret; de skal først kasseres, før Nedrivningen kan ske, saa før næste Foraar vil man næppe være kommet saa langt, at man kan begynde paa noget Byggeri, og det kunde gaa saadan, at vi til den Tid er i samme Situation som